

[Axel Berg.]

om en mere rimelig ordning af selve fordelingen, der tilsidst blev forankret i den nugældende overenskomst, hvilende på loven af 4. marts 1918.

Efter amtsrådsvalget i 1943 blev den nugældende overenskomst opsagt af et flertal af amtsrådets landbovalgte medlemmer. Med henblik på denne opsigelse blev der nedsat et udvalg til at arbejde videre med disse spørgsmål, og det her foreliggende lovforslag er udtryk for ønsket om at få lovfæstet det fællesskab, hvorom der i det nævnte udvalg er opnået enighed, og som bl. a. tager sigte på visse ændringer i de nugældende regler, navnlig med henblik på fordelingen af udgifterne til sygehusvæsenet, som udtrykt i § 1. Den nugældende fordeling sker efter folketal, men efter lovforslaget ønskes dette ændret til, at udgifterne fordeles efter sygedage, hvad der vel i og for sig kun kan siges at være et mere rimeligt og naturligt grundlag at basere selve fordelingen på. Efter § 2 vil det herefter blive de landkommunale repræsentanter, der alene kommer til at træffe beslutning om vejsager og udgifterne til disse, men dog således, at købstadrepræsentanterne fortsat bevarer retten til at deltage i forhandlingen om disse spørgsmål. Ved § 3 indføres den ændring, at tilskuddet fra udligningsfonden, der i sin tid helt overgik til amtsfonden, nu følger de samme regler som i det øvrige land, således at tilskuddet udbetales direkte til hver enkelt købstad og for landdistrikternes vedkommende til selve amtskommunen.

Som før nævnt går dette lovforslag ud på gennem lovgivningsmagten at få stadfæstet en overenskomst om fortsættelse af det amtsfællesskab, hvorom der foreligger fuld enighed mellem de bornholmske sogne og købstæder, og idet jeg takker den højtærede indenrigsminister for den imødekommenthed, der her i lovforslaget er vist de bornholmske kommunale myndigheder, skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Hans Conrad Koefoed: I forståelse af, at tingets tid for øjeblikket er meget kostbar, skal jeg nøjes med at udtale mig ganske kort. Når man nu på Bornholm har været enig om at fortsætte det amtskommunale fællesskab under ændrede former, kan jeg nøjes med at bringe den højtærede minister en tak, fordi han har fremsat dette lovforslag, som muliggør en sådan fortsættelse, og så tilføje ønsket og håbet om, at dette fortsatte fællesskab må blive til gavn og

mødt med tilfredshed for alle interesserede parter. Jeg skal hermed på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Ole Bjørn Kraft: Da mit partis ordfører er blevet forhindret i at være tilstede her i tinget i eftermiddag, skal jeg på mit partis vegne, idet jeg henviser til de udtalelser, vi har fremsat om denne sag i det andet høje ting, anbefale lovforslaget.

Skytte: Det forslag, det her drejer sig om, går ud på en ændring af udgiftsfordelingen mellem land og by med hensyn til sygehusudgifter og en bestemmelse om, at landkommunernes repræsentanter fremtidig skal være bestemmende over det, der skal foretages ved de bornholmske veje. Dette er, hvad man er blevet enig om mellem de interesserede myndigheder på Bornholm, og det er da ganske naturligt, at rigsdagen giver sin tilslutning til det. Jeg skal derfor anbefale det foreliggende lovforslag.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg takker samtlige ærede ordførere for det venlige tilsagn om at medvirke til dette lovforslags hurtige gennemførelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i næringslov af 28. april 1931.

(Første behandling findes i tidenden sp. 320; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 1799).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, det stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Lars P. Jensen): Det lovforslag, som den højtærede minister for handel, industri og søfart fremsatte her i det høje ting, og som tilsigtede en ændring i næringslovens § 85, kom til første behandling her i tinget den 22. oktober i fjor, og det kan ikke nægtes, at det er rigtigt, hvad